

Kamp mod HIK- De var tæt på os at slå!

ENDELIG en hjemmekamp efter 3 rigtig trælse udebanekampe, hvor det ikke er så sjovt at være den, der skal trække sig selv op ved hårrødderne og referere fra 3 nederlag på stribe.

Men lige nu er det trods alt lidt sjovere, end det har været. Tro mig....

Søndag den 25. oktober stod slaget mellem et af divisionens nuværende tophold, HIK og et tilsvarende, suverænt bundhold, nemlig vores! Nu måtte forløsningen da komme!

Vi havde jo heldigvis den første hjemmebanekamp stadig frisk i erindring, den hidtil eneste med os som sejrskvinder, så allerede tirsdagen før til træningsaftenen, hvor vi spillede "kamp" mod vore medspillere, kunne man fornemme en slags indædthed, en tro på at søndagen ville blive et vendepunkt. Vejret viste sig fra den vrissende side med regn og rusk, det passede ganske godt med den følelse, vi alle gik rundt med. Det kunne regne og skabe sig udenfor, indenfor var det os, der skulle styre elementerne.

I dagens anledning var vi skam også hele 7 spillere parat til at give den tryk 16, så...

Modsat de 3 elendige udebanekampe hvor absolut intet flaskede sig og absolut ingen heppede på vores hold, var der i dag anderledes boller på suppen.

Havde hallen den dag været døbt om til en Blå Kors café, havde der næppe været pladser eller suppe nok til de værdigt trængende!

Spillet i gang:

Nå, men vi skulle jo i gang og allerede under opvarmningen var der god stemning og god timing på slagene. Lone udbrød, at hun havde en fornemmelse af, at det ville blive en god kamp.

Ja, det skal jeg love for, at det blev. Måske en anelse FOR spændende, men det kommer vi tilbage til.

Lone levede op til sine ord med en serie på 225 kegler som den bedste, og vi hev en sejr i

land med 1046 kegler mod HIKs 1003. 2 point og et kegleforspring på 43 kegler. Ikke meget men de 2 point var som at vinde på en lynlotto kupon. Noget man havde håbet på, men ikke vidste på forhånd.

Vi måtte videre:

Nu skulle spillet jo føres videre til endnu 2 point, så der var ikke tid til at gå i selvsving. Dorthé var med som den 7. spiller og som i et rigtigt eventyr, hvor tallet 7 altid står for noget magisk, entrede Dorthé banen og viste, at der er noget om snakken, når et eventyr begynder med: "Der var engang" og slutter med: "og de levede lykkeligt til deres dages ende".

Som en sand prinsesse overvandt hun samtlige forhindringer og hendes trofaste hjælpere kunne blot beundre hendes solide arbejde. Vore modstandere mumlede i skægget noget om, at vi da vist havde fået forstærkning på holdet. Se det kunne vi jo blot nikke ja til.

Ikke alene vandt vi serien, nej, vi spillede nok noget nær en drømmeserie på hele 1130 kegler, og da røgen havde lagt sig, viste det sig, at turboen, prinsessen og Connie hver især havde lavet henholdsvis 228, 227 og 226 kegler. Se, det var et RIGTIGT eventyr. 4 point og foran med 97 kegler.

MEN – som i alle eventyr skal heltene så grueligt meget igennem, før historien kan ende lykkeligt. Spørg lige om der kom nogle prøvelser, vi skulle forcere!

Hvad skete der lige?:

Netop som vi troede, at lykken kun kunne tilsmile os på denne regnfulde og triste søndag, måtte vi sande, at træerne ikke vokser ind i himlen.

Ved baneskift skete der i hvert fald ét eller andet, som ingen rigtig kunne hitte ud af. Spillet faldt sammen hos de fleste, turboen var blevet tyvstjålet, prinsessen faldt en anelse i kadence, eneste spiller der støt og roligt og sammenbidt snerrede sig vej gennem serien var Connie, som havde lovet den influenza-ramte Jesper kamp til stregen i en indbyrdes

ægteskabelig dyst. Hun fik bedste serie på 219 kegler.

Vore modstandere nød åbenbart godt af vore netop afgivne baner, for de holdt sig da slet ikke tilbage. Der blev regnet, talt og skulet over på det andet banesæt, men selvom deres spil ikke var prangende, skulle der såmænd ikke så meget til at slå os i denne serie, hvor vi i den grad ramte jorden med sådan et brag. 1004 kegler mod deres 1049. ØV – 2 point til HIK og de havde ædt sig ind på vores kegleforspring, så vi nu kun var foran med 52 kegler.

Alle gik lidt rundt og bandede; det kunne sgu da ikke passe, at vi ikke kunne spille bedre på vores egne baner?

Alt på ét bræt:

Således opmuntret kunne vore modstandere gå i gang med den sidste serie, mens vi lignede noget, der mindede om dag gammelt kuvertbrød til den suppe, som nu var blevet lunken.

Men selv den usleste skorpe kan komme til sin ret i bestræbelserne på at vende slaget. Heldigvis for mig var vi jo 7 spillere, og da præstationen fra min side mindede om en dårlig B film i sort/hvid format, måtte jeg slagent anmode om at blive skiftet ud midt i serien, da diverse håbløse opstillinger havde taget pipppet fra den turbo som nu var en gammel, udslidt trailer.

Den lille skorpe blev så en fælles serie på sølle 125 kegler, men det var da forsøget værd, og alle kegler tæller jo i det samlede regnskab.

Lone og Connie viste sig atter som gæve gutterkvinder og afsluttede ballet på slottet med en god og solid indsats. Især Connie var ikke til at skyde igennem, selvom hun ikke ville kunne slå sin bedre halvdels score, var der jo ikke nogen grund til at sove i timen. Der var spænding til sidste rude, hvor det lykkedes Connie at få en god stribe strikes, og vi kunne ånde lettede op, for selvom vi havde tabt serien, havde vi dog ikke sat alle keglernerne over styr. MEN det var uhyggeligt tæt på....

Sølle 19 kegler var der til forskel på den samlede score for begge hold.

1033 kegler mod 1066.

Bomberen Connie fik bedste serie med 222 kegler.

6 – 4 til os, og dagen var dog reddet, selvom vi følte, at vi burde have gået hele vejen. Den vej kan som sagt ofte være brolagt med diverse forhindringer, så alt ser let ud på papiret, men virkeligheden er en anden. Alt i alt en eftermiddag med dejlige 6 point og en samlet score på 4213, hvilket vi ikke har været i nærheden af siden sæsonstart.

Og Connie var en honey, med imponerende 859 over 4 serier. Det kan godt være, at hun ikke kunne slå Jespers feberspil fra i lørdags, men hendes spil var vel ikke at kimse af, vel?

MEN ak, freden er sgu ikke forbi. Mens denne computer stadig gløder, er der under en uge til, at vi skal på den igen i Herning på søndag.

Endnu en udebankamp som skal overstås, før vi for alvor kan slippe koblingen med ture sydpå i eventuelt vintervejr, men vi kan ikke slippe koblingen, hvad spillet angår. Så turboen skal holde hele turen nedover hos samtlige spillere, hvis vi ikke endnu engang skal vende hjem som en flok udbrændt trailere, der er billigt til salg!

Tina Klitgaard